

Sygn. akt IV RC 981/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Gdańsk, dnia 25.07.2016r.

Sąd Rejonowy Gdańsk - Południe w Gdańsku IV Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie :

Przewodniczący SSR Ewa Szczutowska

Protokolant Kamil Walendziak

po rozpoznaniu w dniu 25.07.2016 r. w Gdańsku, na rozprawie

sprawy

z powództwa mał. K. Ś. (1)

zastępowanego przez przedstawicielkę ustawową A. Ś. (1)

przeciwko K. Ś. (2)

o wyrównanie alimentów

1. oddała powództwo;

2. odstępuje od obciążania stron kosztami postępowania, pozostawiając pozwanego przy poniesionych kosztach własnego zastępstwa procesowego.

Sygn. akt **IV RC 981/14**

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 25 listopada 2013 roku małoletni powód K. Ś. (1) reprezentowany przez przedstawicielkę ustawową A. Ś. (1) wystąpił o zasądzenie od pozwanego K. Ś. (2) kwoty tytułem wyrównania alimentów od dnia złożenia pozwu z dnia 8 listopada 2011 roku o rozwód w sprawie o sygn. akt II C 4500/11 do dnia wydania wyroku z dnia 17 grudnia 2012 roku w sprawie o sygn. akt II C 4500/11.

W uzasadnieniu wskazano, że A. Ś. (1) w pozwie z dnia 8 listopada 2011 roku wniosła o rozwiązanie małżeństwa zawartego z K. Ś. (2). Wyrokiem z dnia 17 grudnia 2012 roku w sprawie o sygn. akt II C 4500/11 Sąd Okręgowy w Gdańsku rozwiązał małżeństwo stron bez orzekania o winie. Kosztami utrzymania i wychowania małoletniego syna stron Sąd obciążył oboje rodziców, w ten sposób, że zobowiązał K. Ś. (2) do zapłaty kwoty 1000 zł miesięcznie tytułem alimentów na rzecz małoletniego K. Ś. (1). W uzasadnieniu wyroku Sąd wskazał, że K. Ś. (2) przekazywał dobrowolnie na rzecz małoletniego kwotę 500 zł miesięcznie. Strony od września 2011 roku nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego. W dniu 7 grudnia 2011 roku strony zawarły majątkową umowę małżeńską. W pozwie rozwodowym zawarto wnioski o zabezpieczenie roszczenia poprzez zasądzenie alimentów od K. Ś. (2) na rzecz małoletniego K. Ś. (1) w kwocie 1.400 zł. Wniosek został oddalony.

Z biegiem czasu A. Ś. (1) stanęła wobec konieczności pobierania pożyczek oraz korzystania z pomocy znajomych. Od stycznia 2012 roku do czerwca 2012 roku otrzymywała po 200 zł miesięcznie od pani K. N.. Od września 2011 roku do grudnia 2012 roku ojciec opłacał jej abonament telefoniczny miesięcznie w kwocie 80-100 zł. Od stycznia 2012 roku do stycznia 2013 roku ojciec przekazywał jej kwotę 100 zł miesięcznie. W roku 2012 A. Ś. (1) pożyczyła kwotę 1.500 zł od G. W., którą zobowiązała się zwrócić w przeciągu 24 miesięcy.

(**pozew** : k. 2-4)

W odpowiedzi na pozew z dnia 25 lutego 2014 roku pozwany K. Ś. (2) wniósł o oddalenie powództwa.

Wskazał, że do czasu wydania wyroku w dniu 17 grudnia 2012 roku przekazywał na rzecz syna miesięcznie kwotę 500 zł. Nadtołożył równolegle kwotę około 400 zł na rzecz syna poprzez zakup ubrań, żywności, lekarstw. Spłacał w całości kredyt samochodowy w kwocie 565 zł, który zaciągnął łącznie z byłą żoną, oraz połowę kredytu hipotecznego w kwocie ok. 550 zł, w którym zamieszkiwał małoletni K. z matką. Płacił za najem drugiego mieszkania, a w późniejszym okresie spłacał ratę osobnego kredytu hipotecznego w kwocie 1.200 zł.

(**odpowiedź na pozew** : k. 25)

Postanowieniem z dnia 2 czerwca 2014 roku Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku odrzucił pozew. W uzasadnieniu wskazano, że o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa została prawomocnie osądzona.

(**postanowienie** : k. 30 **wraz z uzasadnieniem** : k. 34-37)

Postanowieniem z dnia 2 października 2014 roku Sąd Okręgowy w Gdańsku na skutek zażalenia powoda uchylił zaskarżone postanowienie. W uzasadnieniu wskazano, że wyrokiem rozwodowym Sąd Okręgowy orzekł o świadczeniu alimentacyjnym na rzecz małoletniego od dnia orzeczenia rozwodu jego rodziców, czyli na przyszłość. Świadczenie alimentacyjne pozwanego w stosunku do małoletniego dziecka w okresie od dnia złożenia pozwu o rozwód do dnia wydania wyroku o rozwód nie zostało rozstrzygnięte.

(**postanowienie wraz z uzasadnieniem** : k. 51-53)

Pismem procesowym z dnia 9 lutego 2015 roku A. Ś. (1) sprecyzowała pozew i wskazała, że wniosła o zasądzenie kwoty 6.000 zł tytułem wyrównania alimentów.

(**pismo** : k. 60)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni K. Ś. (1) urodzony (...) jest dzieckiem pochodzącym ze związku małżeńskiego A. Ś. (1) i pozwanego K. Ś. (2). W dniu 8 listopada 2011 roku A. Ś. (1) wniosła pozew o rozwód przeciwko K. Ś. (2). Wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 17 grudnia 2012 roku w sprawie o sygnaturze akt II C 4500/11 orzeczono rozwiązanie poprzez rozwód związku małżeńskiego rodziców małoletniego powoda. Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim powierzono obojemu rodzicom, ustalając miejsce pobytu małoletniego przy matce. Kosztami utrzymania i wychowania małoletniego Sąd obciążył oboje rodziców ustalając udział w tych kosztach ojca K. Ś. (2) na kwotę 1.000 zł miesięcznie.

(**okoliczność bezsporna** , potwierdzona: akta sprawy II C 4500/11 – pozew: k. 2-5; wyrok: k. 173 wraz z uzasadnieniem: k.179-187)

Pozwany K. Ś. (2) wraz z A. Ś. (1) pozostawali we wspólnym gospodarstwie domowym do września 2011 roku, a zamieszkiwali wspólnie do 6 stycznia 2012 roku. Następnie pozwany wyprowadził się ze wspólnie z rodziną zajmowanego mieszkania. Po wyprowadzce pozwanego matka małoletniego zaczęła samodzielnie ponosić całość kosztów utrzymania mieszkania w łącznej kwocie około 560 zł. Mieszkanie stanowiło współwłasność majątkową małżeńską pozwanego i A. Ś. (1) i obciążone było zaciągniętym wspólnie przez małżonków kredytem hipotecznym. Pozwany, pomimo opuszczenia mieszkania, opłacał połowę rat kredytu hipotecznego w kwocie około 300 zł oraz połowę kosztów ubezpieczenia mieszkania. Ponadto, pozwany opłacał raty za samochód, którego był jedynym użytkownikiem i który zakupił wspólnie z byłą żoną w kwocie 565 zł. Nadto pozwany przekazywał, aż do orzeczenia rozwodu, średnio miesięcznie kwotę 500 zł na utrzymanie małoletniego K. – początkowo jego udział w utrzymaniu

dziecka polegał na opłacaniu chesnego za przedszkole, a następnie przekazywał na konto matki małoletniego miesięczną kwotę 500 zł.

W okresie od 8 listopada 2011 roku do 17 grudnia 2012 roku małoletni K. uczęszczał do przedszkola, za które opłaty były na bieżąco regulowane oraz uczęszczał na zajęcia dodatkowe, takie jak zajęcia plastyczne, język angielski i piłka nożna. W wakacje 2012 roku brał udział w pólkoloniach i był na urlopie w górach z matką, a następnie część wakacji spędził z ojcem. Podczas chorób małoletniego w tamtym okresie do lekarza zawoziła go głównie matka, ale pozwany – w razie potrzeby – zawoził ich do lekarza i uczestniczył w zakupie koniecznych leków. Pozwany zapewniał także małoletniemu odzież, którą otrzymywał od znajomych po ich starszych dzieciach.

(**dowód** : zeznania A. Ś. (2): k. 113-114; zeznania pozwanego K. Ś. (2): k. 114-115)

W okresie od listopada 2011 roku do grudnia 2012 roku A. Ś. (2) zatrudniona była w Szpitalu (...) św. W. i otrzymywała wynagrodzenie w kwocie około 1.700 zł. Pozwany zatrudniony był w Banku (...) i otrzymywał wynagrodzenie w kwocie ok. 4.200 zł netto.

Latem 2012 roku A. Ś. (2) pożyczyła od znajomego ojca G. W. kwotę 1.500 zł. Ojciec A. Ś. (1) R. B. (1) zwrócił koledze tę kwotę.

Ciotka A. Ś. (1) K. N., po wyprowadzce pozwanego z domu, przekazywała na potrzeby małoletniego miesięcznie kwotę 200 zł do ręki matki małoletniego przez okres około pół roku. Nigdy nie żądała od niej zwrotu tych pieniędzy i pozostały one niezwrócone.

Rodzice A. Ś. (1), R. i E. B. od momentu jej rozstania z mężem wspierają finansowo i materialnie córkę. Kupowali jej żywność w razie potrzeby i odzież dla małoletniego. Ojciec opłacał jej telefon komórkowy, który zarejestrowany na jego działalność gospodarczą. Rodzice A. Ś. (1) nigdy nie domagali się zwrotu pieniędzy, które przeznaczyli na wsparcie dla córki i jej małoletniego syna.

W okresie od listopada 2011 roku do grudnia 2012 roku żadne usprawiedliwione potrzeby małoletniego powoda nie pozostały niezaspokojone.

(**dowód** : zeznania A. Ś. (2): k. 113-114; zeznania pozwanego K. Ś. (2): k. 114-115; zeznania świadka G. W.: k. 111; zeznania świadka K. N.: k. 111-112; zeznania świadka R. B. (1): k. 112)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego. Sąd swoje ustalenia oparł na aktach sprawy Sądu Okręgowego w Gdańsku o sygn. II C 4500/11 w zakresie, w jakim dopuścił z nich dowód. W ocenie Sądu stanowią one wiarygodne źródło zawartych w nich informacji, a żadna ze stron nie podważyła ich autentyczności. Zaznaczyć należy, że paragony nie są dowodem, gdyż nie wynika z nich, kto poniósł ten wydatek i czy był to wydatek poniesiony przez stronę. Sąd swoje ustalenia faktyczne oparł na przesłuchaniu pozwanego i matki powoda w zakresie, w jakim były one spójne i logiczne i znalazły potwierdzenie w innych przeprowadzonych dowodach. Sąd dał także wiarę zeznaniom świadków G. W., K. N. i R. B. (2) i również na ich podstawie czynił ustalenia faktyczne.

Zgodnie z art. 137 § 2 k.r.o. „niezaspokojone potrzeby uprawnionego z czasu przed wniesieniem powództwa o alimenty sąd uwzględnia zasądzając odpowiednią sumę pieniężną. W uzasadnionych wypadkach sąd może rozłożyć zasądzone świadczenie na raty.”

Alimenty ze swej natury przeznaczone są na zaspokojenie potrzeb bieżących. Dochodzenie ich za okres miniony dopuszczalne jest jedynie w przypadkach wyjątkowych. Uzyskanie alimentów za okres sprzed wniesienia pozwu uzależnione jest od wykazania przez wierzyciela, że jego usprawiedliwione potrzeby związane z utrzymaniem lub

utrzymaniem i wychowaniem nie zostały za ten okres zaspokojone albo zostały zaspokojone dzięki np. zaciągniętym pożyczkom.

W uchwale w składzie 7 sędziów z dnia 28 września 1949 roku w sprawie C 389/49 Sąd Najwyższy uchwalil następującą zasadę prawną: „Dopuszczalne jest dochodzenie roszczeń alimentacyjnych za okres poprzedzający wytoczenie powództwa, a w szczególności roszczeń dziecka pozamałżeńskiego względem jego ojca o zaległe świadczenia okresowe z tytułu kosztów wychowania i utrzymania w przypadku, gdy pozostały niezaspokojone potrzeby lub zobowiązania zaciągnięte przez uprawnionego względem osoby trzeciej na pokrycie tychże kosztów.” (OSN 1951, nr 3, poz. 60)

Następnie wyrokiem z dnia 8 czerwca 1976 roku w sprawie III CRN 88/76 Sąd Najwyższy utrwalil tę zasadę wskazując w tezie, iż „z uwagi na charakter świadczeń alimentacyjnych przeznaczonych na bieżące utrzymanie osoby uprawnionej, domaganie się ich za okres poprzedzający wytoczenie powództwa może być uzasadnione tylko wówczas, gdy pozostają z tego okresu niezaspokojone potrzeby lub zobowiązania zaciągnięte przez uprawnionego względem osoby trzeciej na pokrycie tychże potrzeb.” ((...) 1977, nr 2, poz. 33)

W przedmiotowej sprawie w ocenie Sądu bezsporne jest, że w okresie wskazanym w pozwie tj. od listopada 2011 roku do grudnia 2012 roku małoletni K. Ś. (1) zamieszkiwał wraz z matką. Osiągała ona dochody w wysokości ok. 1.700 zł netto oraz otrzymywała od pozwanego alimenty w kwocie 500 zł na syna. Nadto, pozwany opłacał połowę kredytu hipotecznego i częściowo zapewniał synowi odzież oraz potrzebne leki. Matka małoletniego wskazała, że w tym okresie zaciągnęła pożyczkę u znajomego ojca oraz że rodzice wspierali ją finansowo i materialnie. Matka małoletniego nie przedłożyła żadnego dowodu, który potwierdzałby otrzymanie od nich jakichkolwiek kwot. Niemniej jednak, nawet jakby przyjąć, że pożyczka od G. W. w kwocie 1.500 zł miała miejsce, to została ona spłacona przez ojca matki małoletniego powodu, który nigdy nie domagał się zwrotu tej kwoty. Rodzice A. Ś. (1) nigdy także nie domagali się zwrotu kwot przeznaczonych w spornym okresie na wsparcie dla córki i jej syna. Przez okres około pół roku ciotka A. Ś. (1) przekazywała jej dla małoletniego K. kwotę 200 zł miesięcznie. Ona także nigdy nie domagała się zwrotu darowanych kwot.

W toku sprawy Sąd nie stwierdził, by jakiegokolwiek potrzeby powoda pozostały niezaspokojone lub, by celem ich pokrycia matka małoletniego zaciągnąć zobowiązania finansowe w postaci kredytu lub pożyczki. W okresie spornym nie musiał rezygnować z żadnych potrzeb. Powód miał zapewnione przez matkę i ojca mieszkanie, wyżywienie, edukację – w tym udział z zajęciach dodatkowych, leczenie, rozrywkę oraz wyjazdy wakacyjne.

W związku z powyższym, mając na uwadze wskazane orzeczenia Sądu Najwyższego w tym przedmiocie, w ocenie Sądu, nie zachodzą okoliczności, które uzasadniałyby zasądzenie od pozwanego zaległych alimentów na rzecz małoletniego powoda. Wskazać raz jeszcze należy, że żadne z potrzeb małoletniego w spornym okresie nie pozostały niezaspokojone, ani na ich zaspokojenie nie zostały zaciągnięte zobowiązania finansowe względem osób trzecich, które matka małoletniego musiałaby spłacać.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał, iż roszczenie małoletniego powoda podlega oddaleniu i na podstawie art. 137§2 k.r.o. a contrario orzekł jak w sentencji orzeczenia.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w myśl zasady odpowiedzialności za wynik procesu, stosownie do art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 k.p.c., mając na uwadze, że strona powodowa z mocy ustawy była od kosztów sądowych zwolniona.